

kunne man jo melde sig på banen og i hvert fald være med.

Jeg kan heller ikke love – og det sagde jeg også til hr. Ole Glahn – at der ændres noget, for vi har en aftale med Dansk Folkeparti på nuværende tidspunkt, så det er et spørgsmål om en helhed, hvad vi når frem til. Det har hr. Christian H. Hansen fuldstændig ret i.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Da jeg har to muligheder, vil jeg gøre brug af dem.

Deler hr. Allan Niebuhr samme opfattelse, som jeg selv har, nemlig at hvis man går imod det her lovforslag, er man med til at eksportere arbejdspladser ud af landet, og man er også med til at eksportere dyrevelfærdsproblemer ud af landet?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu har jeg jo min taletid, så jeg kunne nøjes med bare at sige, at jeg er fuldstændig enig.

Men der er et klart incitament i det her, netop at det kan betale sig, at man selv færdiggør de smågrise, der i dag transporteres langt på landevejen. Det giver mulighed for bedre at udnytte vores slagterier, det giver arbejdspladser herhjemme – det er jeg fuldstændig enig i – og det bliver sammenkoblet med den opstramning, der er med hensyn til dyretransporter, som også har været nævnt fra flere sider i dag.

Så alt andet lige: Vi gør, hvad vi kan for at prøve at skabe flere arbejdspladser på hjemmemarkedet, og det er både til rigets og grisens fordel.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg siger tak til ordføreren og giver ordet til hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Jeg kan ikke lade være med indledningsvis at kommentere den drøftelse, vi her har haft om invitationer til at komme med til forhandlinger. Godt nok har jeg kun været herinde i cirka et år, men det er helt klart for mig, også efter tidligere at have beskæftiget mig med det her område som underviser, at hvis man skal med i forhandlingerne om et lovforslag, skal man inviteres, inden lovforslaget bliver udarbejdet. Det er noget besynderligt, synes jeg, at man her fra Dansk

Folkepartis side og fra konservativ side kommer og siger, at man nu inviterer. Toget er jo kørt.

Det var også tydeligt, at vi ikke kunne få tilsagn fra den konservative ordfører om, at der kunne forhandles om antallet af dyreenheder. Man har lavet en aftale, og al ære og respekt for det, men hvorfor skal vi så klandres for, at vi er sure, og at vi tidligere har været sure osv.? Vi er ikke blevet inviteret. Jeg kommer ude fra landet, der er det ingen skam ikke at komme, når man ikke er blevet inviteret, og vi er ikke blevet inviteret til de her forhandlinger.

Jeg synes oven i købet, at det var en meget besynderlig proces, der foregik på det her felt, for vi kunne faktisk læse i avisen, at der var indgået en aftale. Vi fik ikke engang først en orientering i udvalget om, at der var indgået en aftale om det her vigtige område.

Indledningsvis vil jeg også godt sige om den diskussion, der har været omkring antallet af dyreenheder: På 2 år ønsker man, at loftet skal hæves med 200 dyreenheder, siger man. Det kom klart fra ordføreren fra Dansk Folkeparti, at der var et pres for – det blev vist sagt nogenlunde sådan – at vi skulle hæve antallet af dyreenheder, fordi ellers kunne vi ikke klare os i konkurrencen.

Så har vi også fået et tilsagn om, at i hr. Christian H. Hansens tid og i ministerens tid – det er åbenbart meget stærke alliancer, når man kan tale også på ministerens vegne – vil der ikke komme yderligere ønsker. Jeg må bare konstatere, at man ønsker, at loftet på 2 år skal hæves med 200 dyreenheder, og det er udtryk for, at markedet set fra landbrugets topside ønsker, at der altså skal være mulighed for at konkurrere på stadig større enheder. Jeg vender tilbage til den del af forslaget om et lille øjeblik.

Det her er egentlig et besynderligt forslag, for det er et forslag, som er sat sammen af to dele, der overhovedet ikke har noget med hinanden at gøre. Fra Det Radikale Venstres side er vi tilhængere af den første del af forslaget, der har med landbrugsejendomme at gøre, for så vidt angår dette med, at man skulle kunne opsig en lejer, der bor i en hovedbygning, for at kunne opfylde bopælspligten som ny ejer af ejendommen. Men vi undrer os over, at det flertal, der ellers siger, at de er meget venlige over for landbruget og også viser det, slet ikke har lyttet til de indsigelser, der er kommet fra landbrugets side på det her felt.

Fra Det Radikale Venstres side har vi den opfattelse, at man stadig væk skal have en paragraf